

Job

Gelezen na Pinksteren

**NOT FOR
PUBLIC RELEASE**

**NOT FOR
PUBLIC RELEASE**

Ontmoetingskerk Enschede

De zondagen na Pinksteren tot het begin van de zomer in de Ontmoetingskerk te Enschede

Na Pinksteren (eigenlijk na 'Trinitatis') lezen we vijf zondagen uit het boek Job. Waarom Job? Om ruimte te maken voor meer 'pastorale vieringen', zo lichten de roostermakers hun keuze toe. "Want de Bijbel is niet het bezit van de theologen, maar van de mensen die ermee leven of er misschien helemaal niet mee leven maar die zich er niettemin in herkennen, bijvoorbeeld in Job op de mesthoop die met potscherven zijn zweren krabt".

Het boek Job heeft een bijzondere opbouw: Een zgn. 'raamvertelling' (Job 1 – 2 en 42,7-17) omsluit een groot dichtwerk. De poëtische kern bestaat uit een lange reeks van betogen van de vrienden van Job - Elifaz, Bildad en Sofar, en later ook Elihu -, waarop Job reageert. Tenslotte neemt, nog steeds in het poëtische hoofddeel, God zelf het woord.

In onze vieringen lezen we een selectie. De eerste twee zondagen besteden we aan de openingsscène (Job 1 en 2). Daarna luisteren we naar de klacht van Job (Job 10). Tijdens de 4e Job-zondag klinkt het antwoord van de Eeuwige (Job 38). Waar tenslotte Job weer op reageert (Job 42, 1 - 6) en het boek een afronding krijgt (Job 42, 7-17). Consequentie van deze selectie is dat de 'vrienden' van Job niet aan het woord komen...

Er is vaak gezegd dat de kern van het boek Job de zgn. 'theodicee' is: een verklaring van de paradox dat naast een rechtvaardige en almachtige God het kwaad zo alomtegenwoordig kan bestaan en mensen zo doet lijden. Deze problematiek speelt inderdaad ruimschoots in het boek. Maar het boek Job is alles behalve een antwoord op of een verklaring van deze paradox. Het boek is ook geen 'theologie', laat staan een 'dogmatische verhandeling'.

Wat we in dit bijzondere boek aantreffen is steeds een kwetsbaar en geschonden mens. En deze geschonden mens neemt het woord, en richt

zich in zijn klacht tot de Eeuwige. Protest! Het klopt niet, God!
 Job klaagt de Eeuwige liever aan, dan dat hij de ongerijmdheden
 aanvaardt door de Eeuwige stichtelijk te verraden in een kloppende
 verklaring (zoals zijn 'vrienden' doen). En precies daar vindt hij de Eeuwige
 naast zich.

Afbeelding voorzijde: 'Job', Francis Gruber, 1944 | Tate
 Inscriptie: "Nu wordt mijn klacht toch tot opstandigheid,
 hoewel mijn hand mijn zuchten nog bedwingt..."
 (Job 23,2)

Datum	Naam	1 ^e Lezing	Antw.Ps.	2 ^e Lezing	Bijzonderheden
27-5	Trinitatis	Ex 3, 1- 6	93	Joh 3, 1-16	
3-6	1 ^e na Trinitatis	Job 1	81	Mc 2,23-3, 6	
10-6	2 ^e na Trinitatis	Job 2	130	Mc 3,20-35	Doopzondag
17-6	3 ^e na Trinitatis	Job 10	92	Mc 4,26-34	Maaltijd van de Heer
24-6	1e van de Zomer	Job 38,1-38	107,17-32	Mc 4,35-41	Verhalen uit Syrië centraal: "Overleven in een belegerd Homs"
1-7	2e van de Zomer	Job 42	119, 9- 16 / 30	Mc 5,22-43	
8-7	Bevestiging ds. Oane Reitsma Ezech 2, 1- 7 / Psalm 123 / Mc 6, 1- 6				
15-7	Jeugddienst - Afscheid Kinderdienst				

DIT LITURGIE-BOEKJE S.V.P. NA DE VIERING IN DE KERK ACHTERLATEN

WE KOMEN BINNEN IN GODS HUIS

Luiden van de klokken

De klokken luiden voor de kerkdienst. Ze nodigen ons uit:

"Welkom in Gods huis!"

We worden stil.

Ambtsdragers en kinderdienstleiding komen binnen.

Het kind van de zondag draagt de koffer.

Ruimte voor stil gebed

Muziek tot eer van God

We gaan staan

Bemoediging en drempelgebed (Eventueel gezongen: LB296)

- vg. Onze Hulp is in de Naam van de HEER
- A. DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT
- vg. Die de morgen ontbood (Job 38:12)
 en het licht hebt geroepen,
 zegen ons ook met Uw licht.
- A. DIE DE MORGEN ONTBOOD
 EN HET LICHT HEBT GEROEPEN,
 ZEGEN ONS OOK MET UW LICHT.
- vg. Ondoofbaar vuur, over ons opgegaan
 als een zon, vat ons samen in Uw stralen,
 doe ons gedijen in Uw ogen!
- A. DIE DE MORGEN ONTBOOD
 EN HET LICHT HEBT GEROEPEN,
 ZEGEN ONS OOK MET UW LICHT.
- vg. Die de weerstand van de nacht wilt breken,
 onze toekomst aan het donker afdwingt,
- A. DIE DE MORGEN ONTBOOD
 EN HET LICHT HEBT GEROEPEN,
 ZEGEN ONS OOK MET UW LICHT.
- AMEN

[Gedachtenis]

Psalm of Openingslied

We gaan zitten

Gebed om ontferming en lofzang

vg. Gesproken gebed om ontferming

A. *Mannen* *Allen*

Heer, ont-ferm u, Heer, ont-ferm u,
Chris-tus, ont-ferm u, Chris-tus, ont-ferm u,
Heer, ont-ferm u, Heer, ont-ferm u.

Uit: LB 299b

melodie Ignace de Sutter

Lofzang: Zing van de Vader (LB 304)

Zing van de Va-der die in den be-gin-ne
de men-ser-ve-ten die in de din-gen,
hemel en aar-de, wil zijn Naam be-zin-gen:
Houd Hem in e-re!

- Zing van de Zoon, het licht voor onze ogen, bron van geluk voor wie Hem wil geloven,

luistert naar Hem, het woord van alzo hoge:
houd Hem in ere!

- Zing van de Geest, de adem van het leven, duurzame kracht die mensen wordt gegeven waar wij ook gaan, wij hebben niets te vrezen: houd Hem in ere!

tekst Henk Jongerius

melodie Johann Crüger – ‘Lobet den Herren alle, die ihn ehren’

BINNEN ZIJN

Groet

v. De HEER zij met u

G. OOK MET U ZIJ DE HEER

Gebed van de zondag

Tijd voor de kinderen

Verhaal van Mirjam en Micha

Lied van Mirjam en Micha ('groene' melodie)

De kinderen zetten elders in de kerk hun viering voort. We worden stil

1^e Lezing (na Trinitatis uit het boek Job)

Psalm of Schriftlied

2^e Lezing Evangelie

Lofprijzing (LB 339c)

mannen *vrouwen* *allen*

U komt de lof-ten van hemel en aar-de, die in de din-gen, hemel en aar-de, wil zijn Naam be-zin-gen:
Houd Hem in e-re!

glo-rie, o va-der, o Zoon, o hei-li-ge Geest,

muziek Willem Vogel

Preek

Stilte

Lied

BINNEN EN BUITEN

Aankondiging collectiedoelen en inzameling van de gaven

Gebed over de gaven

Voorbeden

Stil gebed

Onze Vader

Onze Vader in de hemel, laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden
zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving,
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit tot in eeuwigheid.
Amen

Aansluitend aan de gebeden draagt de ouderling van dienst de eventuele gedachtenisstenen naar de gedachtenistafel.

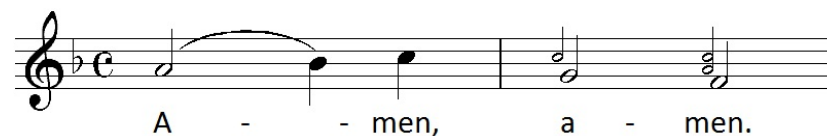
VAN BINNEN NAAR BUITEN

*Oppaskinderen worden door hun ouders uit de oppasruimte gehaald.
De kinderen van de kinderdienst en de jongeren van de catechese komen terug in de kerkruimte met mogelijk een woord voor ons.*

Samen gaan we staan.

Lied

Zegen beantwoord met:

Muziek

Wilt u bij het naar buiten gaan a.u.b. voorrang geven aan de mensen die wat minder mobiel zijn! Anders moeten zij in het gedrang wachten totdat de kerkzaal leeg is, en alle stoelen in de ontmoetingsruimte bezet...

TWEE BIJZONDERE LIEDEREN BIJ JOB

De mens, geboren uit een vrouw, heeft weinig dagen (bij Job 14)

De mens, ge - bo - ren uit een vrouw, heeft wei - nig da - gen;
maar zorg te - ge - ver - smet te - maal te - waan.
sle - ch - te je - ie - or - de - u - le - t - st - no - t - et - ver - gaan,
zo komt hij aan het licht,
één oog - wenk van be - ha - gen,
dan wordt hij neer - ge - sla - gen.

2. En zulk een wezen, Here God, hebt Gij genomen
om te beloeren, hem te voeren in 't gericht,
dat hij staat voor uw troon, dat hij siddert en zwicht.
Zou dan uit stof en vuil iets waardevols voortkomen?
Niet één zou daarvan dromen.

3. Gij hebt zijn dagen en zijn maanden toegemeten.
Gij stelt een grens, daar kan geen mens meer aan voorbij.
Waarom laat Gij hem niet als een dagloner, vrij,
zijn zuurverdiende brood des avonds rustig eten...
en dan het groot vergeten?

4. Ja, voor een boom is nieuwe hoop niet uitgesloten.
Al valt zijn stam, zijn wortel leeft en maakt een spruit.

Zelfs in arm'lijke grond loopt zijn stobbe weer uit,
zodra zij water ruikt. En frisse groene loten
zijn weldra opgeschoten.

5. Maar sterft een mens, dan is hij reddeloos verloren.
Hij blaast de laatste adem uit en 't is gebeurd.
Als de zee is verdroogd en de hemel gescheurd,
de aarde omgekeerd en alles nieuw geboren...
hij zal er niet van horen.

6. Zoals de wateren de aarde ondermijnen,
totdat de hoogste aller bergen zijn geslecht,
zo verijdelt de tijd alle hoop die men hecht
aan leven en geluk. Het wordt een traag verkwijnen
of steil in 't niet verdwijnen.

7. Hij heeft geen tijd om op zijn kinderen te wachten.
Hun goede naam, hun kwade reuk, hij kent ze niet.
Slechts het eigen verval, slechts het eigen verdriet
bezoedelen zijn lijf, vergallen zijn gedachten,
doen hem zichzelf verachten.

8. Wat hebt Gij voor, o grote oorsprong van het leven:
met volle teugen ons verheugen en dan plots
ons te pletter doen slaan, als een schip op een rots?
Ons leven wordt één vraag, gesteld in vrees en beven.
Gij moet ons antwoord geven!

tekst Jan Wit

melodie Willem Vogel

Bron: Zingend Geloven II-117 / J. Wit, *Ministeriale*, Haarlem 1966, p. 26

Verborgene, naar wie ik tast

Ver-bor-ge-**NOT FOR PUBLIC RELEASE**-ne
roep om-ge-hoor-te-nij-gen,
nie-mand heeft oor voor mijn be-klag
maar toch zal ik niet zwij-gen.
Zie, hoe ik vecht, U vraagt om recht.

Wie an-de-**NOT FOR PUBLIC RELEASE**-re
Mij zal de dood be-vrij-den.

2 Hoe leeg en loos lijkt mij uw naam. Hebt Gij uw recht gebogen?
Geeft Gij uw zegen aan het kwaad en hebt Gij mij verloochend?
Zo opgejaagd van vraag naar vraag wil ik mij inzicht vormen.
Zal ik dan niet met mijn verdriet de hemel zelf bestormen?

3 Mijn vragen zijn door U gestild, ontmanteld mijn verwijten.
Ik weet dat Gij mijn leven wilt, zou ik mij met U meten?
Als mensenkind staar ik mij blind op maar een handvol dagen.
Wat Gij voorziet ontvalt U niet, wordt tot het eind voldragen.

4 Gij geeft Uzelf mij te verstaan in 't lichten van de morgen.
Uw eigen hand begrenst de nacht al blijft haar bron verborgen.
De trotse dood is niet zo groot dat niet haar golven breken.
De aarde rond snoert Gij de mond van wie uw macht weerspreken.

5 De nacht rondom wijkt voor uw licht, laat zich door U gezeggen.
En ik kan voor uw aangezicht mij nu te ruste leggen.
Stormenderhand toch overmand door fluisterende woorden,
die ik voluit als uw geluid, uw stem heb leren horen.

6 Laat mij dan bloeien van de zon: zij straalt de harten open.
Maar wie haar wezen wil doorzien moet voort met blinde ogen.
't Is overmoed die vragen doet haar bronnen te doorgronden.
Het volle zicht, het hemels licht is nog voor ons omwonden.

Sytze de Vries, *Wachtwoorden in de nacht*
(Melodie: Psalm 91)

